

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8CoCsp/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118389015
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:6118389015.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci žalobcu: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., so sídlom Želetavská 1525/1, Praha 4 - Michle, Česká republika, IČO: 64948242, konajúceho na území SR prostredníctvom organizačnej zložky: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Šancová 1/A, Bratislava, IČO: 47 251 336, zastúpeného ALTER IURIS, s.r.o., so sídlom Tolstého 9, Bratislava, proti žalovanému: S. H., H.. XX.XX.XXXX, C. U. X, K., o zaplatenie 2.317,22 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 05. februára 2020, č.k. 4Csp/84/2019-101, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **m e n í** tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 221,49 eur a vo zvyšku žalobu zamietá.
Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil žalobu v časti istiny; žalobcovi priznal vrátenie súdneho poplatku za žalobu, ktorý mu bude vrátený prostredníctvom Slovenskej pošty a.s. do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia Slovenskej pošty a.s. a žalobu v časti úrokov z omeškania zamietol. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že žalobca sa domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 2. 317,22 eur spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 2.299,80 eur od 24.10.2017 do 30.11.2017, s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 2.230,38 eur od 01.12.2017 do zaplatenia, na základe Zmluvy o úvere č. G.-L.-XXXXXXXX-XXXX-C.-K.. Celkový nedoplatok z predčasne ukončenej zmluvy ku dňu 18.10.2018 predstavuje sumu 2.317,22 eur, z toho istina je vo výške 2.230,38 eur, dlžný riadny úrok do 22.10.2017 v sume 83,78 eur a dlžný úrok z omeškania do 22.10.2017 v sume 3,06 eur. Vzhľadom na čiastočnú úhradu dlhu zobral späť žalobu v časti o zaplatenie 2.324,97 eur, žiadal žalovanému uložiť povinnosť zaplatiť mu úrok z omeškania vo výške 10,90 eur a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.230,38 eur od 01.02.2017 do zaplatenia. Vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 21.11.2012 Zmluvu o úvere č. G.-XXXXXXXX-XXXX-C.-K., predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v sume 5.300 eur; výška splátky bola určená v sume 90,72 eur a počet splátok 84 s nemennou úrokovou sadzbou 10,99 % p.a. Žalovaný neuhrádzal splátky, a preto ho žalobca upomienkou č. 2 dňa 24.08.2017 vyzval na zaplatenie záväzku, a keďže žalovaný na výzvu nereagoval, žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ku dňu 23.10.2017. Splatný záväzok voči banke ku dňu 23.10.2017 pozostáva z istiny v sume 2.299,80 eur, riadny úrok v sume 81,86 %, úroky z omeškania 7,27 eur, t.j. spolu 2.388,93 eur s lehotou na úhradu tri dni. Žalobca listom zo dňa 24.10.2018 vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 2.317,22 eur spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy od 24.10.2017 do 30.11.2017 a s 8 % ročne úrokom z omeškania zo sumy 2.230,38 eur od 01.12.2017 do zaplatenia, v lehote 5 dní od doručenia výzvy. Z výpisu z úverového účtu od 21.12.2012 do 01.12.2017 zistil, že žalovaný zaplatil

istinu v sume 3.069,62 eur, úroky v sume 1.996,56 eur, úroky z omeškania 3,59 eur, poplatky 13,20 eur a poistné v sume 102,30 eur. Z prehľadu výpočtov úrokov úveru spracovaného dňa 18.10.2018 zistil, že žalobca pri úrokovej sadzbe 8,5 % predložil sumár, v ktorom riadny úrok je v sume 2.080,34 eur, úrok z omeškania 6,65 eur, zaplatený riadny úrok 1.996,50 eur, zaplatený úrok z omeškania 3,59 eur, nesplatený riadny úrok 83,78 eur a nesplatený úrok z omeškania 3,06 eur. Z bankového príkazu UniCredit Bank zo dňa 27.03.2017 zistil, že žalovaný dňa 27.03.2019 poukázal na bankový účet žalobcu sumu 2.350 eur. Zistený skutkový stav posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2 písm. a/, d/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 4 písm. k/, 5, 6, 9, § 54 ods. 1, 2, § 559 ods. 1, § 517 ods. 2 Obč. zákonníka a dospel k záveru, že právo žalobcu vyplýva zo záväzkov vzniknutých zo zmluvy o úvere, pri ktorej s prihliadnutím na všetky okolnosti, žalovaný ako spotrebiteľ jej obsah podstatným spôsobom neovplyvňoval, a teda súd aj bez návrhov strán prihliadal na to, či uzavretá zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky, ktoré by na škodu spotrebiteľa zakladali nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a zákonné ustanovenia, ktoré na skutkový stav aplikoval, vykladal vo svetle ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Obč. zákonníku ako aj nepriameho účinku smerníc 93/13 ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a smerníc o spotrebiteľských úveroch 87/102 ES, 90/7/ES. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že strany uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej žalovaný čerpal finančné prostriedky v sume 5.300 eur. Keďže žalovaný nespĺcal úver riadne a včas, pristúpil žalobca k vyhláseniu predčasnej splatnosti v sume 2.230,38 eur, riadny úrok v sume 83,78 eur, úroky z omeškania v sume 3,06 eur, t.j. spolu 2.317,22 eur. Žalobca dňa 27.03.2019 uhradil žalobcovi sumu 2.350 eur. Dospel k záveru, že žalovaný uhradil istinu v sume 2.230,38 eur, a teda celú istinu 5.300 eur (2.230,38 eur + 3.069,62 eur), riadny úrok v sume 83,78 eur do 22.10.2017 a úrok z omeškania od 23.10.2017 do 30.11.2017 v sume 3,06 eur; žalovaný teda uhradil žalobcovi celú žalovanú sumu 2.317,22 eur. Navyše žalovaný uhradil sumu 32,78 eur (2.350 - (2.230,38 eur + 86,84 eur) = 2.317,22 eur). Uviedol, že návrh v časti istiny zastavil a v časti vyčíslených úrokov z omeškania v sume 10,90 eur (úrokov 8 % ročne za obdobie od 24.10.2017 do 30.11.2017) a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.230,38 eur od 01.12.2017 (nesprávne uviedol od 01.02.2017) do zaplataenia zamietol, pretože zosplatenie ako jednostranný právny úkon veriteľa zásadne mení pôvodne dohodnutý úverový vzťah. Dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok) a od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania. Nároku na zaplataenie dohodnutých úrokov z úveru tak, ako si ich uplatnil žalobca, nemohol vyhovieť tiež z dôvodu, že žalobcovi ako veriteľovi patria úroky len do zosplatenia istiny, t.j. do dňa 23.11.2017, kedy žalobca jednostranným úkonom vypovedal zmluvu. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p. tak, že žiadnej sporovej strane nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej súd žalobu zamietol, podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalobca, žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu úrok z omeškania v sume 10,90 eur a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.230,38 eur od 01.01.2017 do zaplataenia a priznať mu nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v celom rozsahu. Odvolanie odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal zmätočnosť odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti, keď pri rozhodovaní o jeho nároku na zaplataenie úrokov z omeškania vykladal ustanovenia o nároku na zaplataenie úrokov len do okamihu zosplatenia úveru a v tejto súvislosti poukázal na to, že si v podanej žalobe neuplatňoval žiadne úroky po zosplatení úveru. Súd neprávne právne posúdil úroky z omeškania požadované žalobcom ako úroky. Z odôvodnenia je však zrejmé, že na úroky z omeškania má nárok, keď uviedol, že po zosplatení úveru nemá nárok na zaplataenie úrokov, ale len úrokov z omeškania. Namietal aj nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie pokiaľ ide o rozsah splatenia žalovaného nároku; nesprávne súd uviedol, že žalovaný splatil sumu 2.350 eur, avšak žalovaný mu dňa 27.03.2019 uhradil len sumu 2.324,97 eur, ktorú sumu žalobca uvádzal aj v konaní pred súdom prvej inštancie, ale súd sa nevysporiadal s tým, že žalobca v konaní uvádzal inú výšku splatenej sumy žalovaným. Žalovaný dňa 27.03.2019 uhradil žalovanú istinu v sume 2.317,22 eur a z úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.299,80 eur od 24.10.2017 do 30.11.2017, ktorý predstavuje sumu 18,65 eur, zaplatil žalovaný len sumu 7,75 eur, a teda zostáva mu uhradiť ešte sumu 10,90 eur. Ďalej je žalovaný povinný uhradiť zvyšné príslušenstvo pohľadávky, a to úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.230,38 eur od 01.12.2017 do 27.03.2019. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd dostatočne neodôvodnil a v tejto časti jeho rozhodnutie vychádza z

nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že jeho neúspech v konaní je zanedbateľný a v rozhodnej časti žalovanej istiny bol žalobca úspešný, keďže žalovaný po začatí konania (4 mesiace po podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní) predmetný nárok uhradil. Nemožno v danom prípade hovoriť o úspechu, prípadne neúspechu žalobcu, keď súd o žalobnej istine meritórne nerozhodoval, vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby v časti istiny. Žalobca má v tejto časti nárok na náhradu trov konania podľa § 256 ods. 1 C.s.p., pretože po zaplatení žalovanej istiny žalovaným žalobca vzal podanú žalobu čiastočne späť. V zamietajúcej časti rozsudku išlo len o príslušenstvo pohľadávky, ktorého hodnota oproti žalovanej istine je zanedbateľná. Žalobca v konaní musel vyvinúť aktivitu za účelom bránenia svojho poškodeného práva, pričom žalovaný zaplatením žalovanej istiny uznal pohľadávku žalobcu čo do právneho dôvodu.

3. Žalovaný sa v odvolacom konaní nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.,s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.), dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

5. Predmetom odvolacieho konania bol žalobcom uplatnený nárok proti žalovanému na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.299,80 eur od 24.10.2017 do 30.11.2017 v sume 10,90 eur a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.230,38 eur od 01.12.2017 do zaplatenia, t.j. v danom prípade do 27.03.2019, v ktorej časti súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol. Zamietnutie žaloby odôvodnil tým, že zosplatenie úveru jednostranným právnym úkonom veriteľa zásadne mení pôvodne dohodnutý úverový vzťah a dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria žalobcovi ako veriteľovi len do zosplatenia istiny a po zosplatení má veriteľ už len nárok na zaplatenie úrokov z omeškania. Z uvedeného je zrejmé, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, keď výrokom rozsudku zamietol žalobu v časti úrokov z omeškania, avšak z odôvodnenia je zrejmé, že dôvodnosť tohto žalobcom uplatneného nároku neposudzoval podľa § 517 ods. 2 Obč. zákonníka, upravujúceho nárok veriteľa na úroky z omeškania, ale ako nárok na úroky z úveru za obdobie po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru veriteľom, ktorý nárok v konaní nebol žalobcom uplatnený.

6. Z ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka vyplýva, že v prípade omeškania dlžníka s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania, a to aj po predčasnom zosplatení úveru, keď rozhodujúce pre vznik nároku veriteľa na zaplatenie úrokov z omeškania, je omeškania veriteľa s plnením peňažného dlhu. V súlade s uvedeným aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval, že veriteľ má po zosplatení nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, avšak v rozpore s týmto záverom žalobu v časti uplatnených úrokov z omeškania zamietol.

7. Žalobca sa v konaní proti žalovanému domáhal zaplatenia istiny v sume 2.317,22 eur; pozostávajúcej z istiny úveru v sume 2.230,38 eur, úroku do 22.10.2017 v sume 83,78 eur, úroku z omeškania do 22.10.2017 v sume 3,06 eur; spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.299,80 eur od 24.10.2017 do 30.11.2017, a to po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom v sume 10,90 eur a s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.230,38 eur od 01.12.2017 do zaplatenia, t.j. v danom prípade do 27.03.2019. Žalobu zobral späť v časti uplatnenej istiny 2.317,22 eur a úroku z omeškania v sume 7,75 eur z dôvodu, že žalovaný mu zaplatil sumu 2.324,97 eur. Žalovaný v konaní namietal, že svoj záväzok splnil v plnom rozsahu a predložil potvrdenie UniCredit Bank zo dňa 27.03.2019 o vklade sumy 2.350 eur na účet totožný s účtom, z ktorého inkasom bol dohodnutý spôsob splácania úveru v zmysle čl. II. bod 12. Zmluvy o úvere. Na základe listinného dôkazu predloženého žalovaným súd prvej inštancie správne ustálil, že žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 2.350 eur. Nedôvodne žalobca v odvolaní namietal, že táto suma je nesprávna a na základe vykonaných dôkazov súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď žalobca o svojom tvrdení, že žalovaný mu zaplatil len sumu 2.324,97 eur, žiaden dôkaz nepredložil a ani neuviedol z akej listiny alebo skutočností pri svojom tvrdení vychádzal, prípadne z akých dôvodov nedošlo k úhrade inkasom v zmysle zmluvy celej sumy vložené žalobcom na účet. Odvolací súd posúdil ako nedôvodnú aj námietku žalobcu, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s tým, že žalobca v konaní uvádzal inú výšku splatenej sumy žalovaným, keď z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd vychádzal z bankového príkazu UniCredit Bank zo dňa 27.03.2019, z ktorého zistil, že žalovaný v uvedený deň poukázal na bankový účet žalobcu sumu 2.350 eur. Žalobca len tvrdil, že žalovaný mu uhradil nižšiu sumu, ale neuviedol z akého listinného dôkazu pri tomto svojom tvrdení vychádzal.

8. Vzhľadom na uvedené správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný uhradil žalobcovi celú žalovanú istinu v sume 2.317,22 eur a navyše sumu 32,78 eur. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný okrem žalovanej istiny 2.317,22 eur uhradil žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy

2.299,80 eur od 24.10.2017 do 30.11.2017 v celkovej sume 18,65 eur a čiastočne uhradil aj úroky z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.230,38 eur od 01.12.2017 do zaplatenia. Sumu 2.230,38 eur, vyčíslenú žalobcom ako nesplatenú istinu, uhradil žalovaný dňa 27.03.2019 a za omeškanie žalovaného zo zaplatením tejto sumy za žalobcom uplatnené obdobie od 01.12.2017 do zaplatenia, t.j. do 27.03.2019 predstavuje úrok z omeškania vo výške 8 % ročne celkovú sumu 235,62 eur. Žalovaný uhradil sumu 2.350 eur, z ktorej po odpočítaní úhrady istiny v sume 2.317,22 eur a úrokov z omeškania v sume 18,65 eur boli uhradené aj úroky z omeškania zo sumy 2.230,38 eur za obdobie od 01.12.2017 do 27.03.2017 v sume 14,13 eur, a teda zostali neuhradené úroky z omeškania za toto obdobie v sume 221,49 eur.

9. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 221,49 eur titulom zvyšných úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.230,38 eur, uplatnených žalobcom za obdobie od 01.12.2017 do 27.03.2019 a vo zvyšku žalobu zamietol.

10. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 v spojení s § 255 ods. 2 a § 156 ods. 1 C.s.p., keď dospel k záveru, že čiastočné zastavenie konania v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom v sume 2.324,97 eur zaviniť žalovaný zaplatením tejto sumy žalobcovi po podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu, a preto v tejto časti žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania a zároveň mal úspech v konaní v časti priznanej sumy 221,49 eur, t.j. spolu 2.546,46 eur, čo spolu predstavuje úspech žalobcu v konaní v rozsahu 99 %. Z celkovej uplatnenej sumy 2.571,49 eur (2.317,22 + 18,65 + 235,62) Žalovaný mal v konaní úspech v sume 25,03 eur, t.j. v rozsahu 1 %. Žalobca má preto nárok na náhradu trov konania v rozsahu rozdielu medzi jeho úspechom a úspechom žalovaného, ktorý predstavuje 98 %.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).